Ч. 283. (454). Львів, Неділя дня 19. падолиста 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В зайнятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламацію вільні від почтової оплати. Рукописи приймає ся лиш оплачені, а звертає ся бтіт важнійші застережені. — „Українське Слово“ продаєть всі ірa по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Славянські партії а відокремлене Галичини.

Вчера в парляменті була нарада чеських державних мужів, в якій взяли участь всі партії, крім чеських радикалів. Цілию наради була злука всіх партій. Як здаєть ся, переговори вже на укінченю і вже в сім тижни злука наступить. На провідника союза має бути вибраний член аґрарної чеської партії.

Нині перед полуднем в клюбовім чеськім льокали аґрарної партії відбуло ся за почином Українців і Словенців скликане зібране представників усіх славянських партій, за виїмкою Поляків. Присутні були Чехи: Уржаль, Станек, Др. Странськи і Тузар; Словінці: Др. Корощец, Др. Крек і Ярц; Румун Сімйоновіці і Українці Др. Триловський і Цегельський. Предметом нарад було питане відокремленя Галичини. По предетавленю погляду Українців в тій справі, розпочала ся довша дискусія, котра одначе не дала позитивного висліду, бо партії здержали ся з відношенем до мериторичної сторони справи. Одначе загально признано, що управильнене питань звязаних з відокремленем Галичини може наступити лиш парляментарною дорогою.

Підчас нарад зазначено зі сторони чеських послів, що вони тепер не є ще в силі зпрецизувати свого відношеня до тої справи, тому що саме тепер є в стадії засноване спільної орґанізації всіх чеських послів. Аж як се наступить можуть вони приступити до мериторичних нарад над біжучими питанями.

Українці заявили, що вони, хоча займають з принціпіяльних причин иньшу точку погляду, як чеські партії, тепер одначе мають з ними спільні інтереси, бо Українці так само як Чехи мусять заявити ся проти всякого відокремленя галицького питаня.

Світова війна.

Брусілов про положене.

Свого часу ми донесли коротко про те як ґенерал Брусілов, в розмові з кореспондентом „Таймса“ висловив ся про положене. Нині наводимо його слова в цілости:

„Теперішна війна уже покінчена, хоча треба буде ще якогось часу, аби наш противник прийшов до того самого переконаня і щоби признав, що справа, за яку пролито цілє море крови, програна.

Операції переведені підчас літньої кампанії, означають, що правда тільки половину нашої головної задачі, неменше однак через те відобрали ми неприятелеви можливість атакованя нас і змусили його до таких операцій, яких би він певне не підняв добровільно. Всі зусиля, щоби присилувати нас до дефензиви на російськім фронті, розбили ся завдяки хоробрости нашого війська. Виступлене Румунії, присилувало неприятеля видовжити фронт на кількасот кільометрів і кинути його війська там, де він того не бажав. Що правда, і ми мусимо висилювати ся, щоб забезпечити наші крила, однак в нас подостатком людського матеріялу, підчас коли наш противник був ледви в силі вирівнати свої втрати ще перед виступленем Румунії. Як що Німці мають ще яку надію що нас поборють, то най знають, що найвисший щебель нашої могучости осягнемо аж в слідуючім літі, коли будемо мати до диспозиції численні і найкрасше вишколені сили, яких не мали ми від початку війни.

Навіть в біжучім році мусіли ми перевести офензиву з матеріялом менше пригожим і в значній відносно меншости що до неприятельської артилерії, а головно тяжких армат. В слідуючім році ми будемо мати тільки що і неприятель воєнного матеріялу, а людський матеріял буде зростати з тягом війни. Моральність російського народу зросла протягом дволітної війни і моє особисте переконане таке, що на 100 Росиян 99 є за веденем війни аж до повної побіди.

Румунія вперве побачила грозу війни, і відчула болючо воєнні невдачі, однак не треба забувати, що за малою Румунією стоїть могутня Росія. Росія подбає за те, щоби не скривдили так Румунії, як скривджено Бельґію і Сербію. Я є уповажнений до публичної заяви, що почавши від царя, а скінчивши на останнім жовнярі, всі є за тим, щоби Румунії помогти. Поможемо її і підтримувати будемо всіми силами.

Не говорю для афекту, але з глубоким переконанем, що в короткім часі наші операції

ВІЛЬГЕЛЬМ БЕЛЬШЕ.

Природа і мистецтво.

(Кінець).

Ми усі, з рукою на серці, підлягаємо тому розумованю: „Як що людина неподільно належить природі, то тим самим уймаємо дещо з її гідности“. Природа здаєть ся нам чимось нагальним, безформенним шматком матерії; сю думку підсовує нашій уяві власне се нещасливе слово: матерія. І власне се нагальне „щось“, тріумфує над тонкістю в момент, коли признаємо, що природа поглочує людину зовсім і неподільно.

На жаль забуваємо на найпростійшу істину, що се, що виявляєть ся повисше, мусіло істнувати вже низше, в основах і проекті.

Коли ціла людина походить з природи, то значить, що природа від давен давних обіймала сю людину в своїх глибинах.

Усі його тонкости, усі його величности були в ній уже від віків. Природа власне виростає до велитенських розмірів, коли ми припишемо її сотворене чоловіка.

Людина не стає чимось сирим, менше важним при тому вірному способі погляду, але підпорядковуєть ся висшій єдности, що відтепер обіймати ме кромі того, що ми назвали „природою“, єще й усе людське, що находить ся в проекті в лоні її перших хвилин істнованя.

Після тої думки не людина знижуєть ся до матерії (о скільки се слово має взагалі ще щось означати), але навпаки, матерія стає чимось, що криє в собі найвисші величности людської природи, уже в свойому заложеню. Ся думка, від якої сподію ся нової ери думки для XX. ст. — має отсе тепер також найбільшу вагу для сього питаня мистецтва в природі.

Усюди єще отвирає вона нові ворота. Коли усе, що жиє походить по думці тієї думки розвою з мертвого, неорґанічного, то в дословному значіню, не маємо уже нічого немертвого: душа, самопочуваня виявляють ся первісними прикметами матерії, увесь світ оживлюєть ся аж до атому, бо з нічого не може нічо повстати і що уявнило себе висше, мусіло істнувати низше, низша природа не є бездушною брилою матерії, але засівом думки.

І се обіймає і найвисші прикмети нашого людського житя і цілу безліч речий, обнятих тим словом: „Мистецтво“.

Коли бачимо, що в людському умі, на вид естетичних, мистецьких гармоній проявляєть ся з елементарною силою радість, можемо прийняти без скрупулів, що і тут стрічаємо ся з якимсь загальним почуванєм, питомим усій природі, що пре нас до естетичної гармонії, такий самий закон, як закон тяжести, що приказує кинутому каменеви упасти. Хто знає, чи спад того каміня не є низшим щеблем в тому законі гармонії, але менша з тим.

Отже всюди в природі бачимо не тільки повстане чоловіка, але і творчий гін, в безчисленних иньших творах. Длячого не має і там проявляти ся сей закон? Те, що ми зовемо в своїй розважаючій свідомости „Естетикою“, творить в глибинах планети сі величні хрусталї, сі ледяні цвіти, красить крила метелика, прибирає сього малого первісника в величву, філіґранну шкаралущу і шату панцирника в елеґантний рисунок що красить його щитики і сідельця.

Вправді говоримо, що люди не тільки радіють красою там, де її находять, але творять її ще самі: вони малюють, творять, компонують і се власне, ми кажемо, є властивим мистецтвом.

Але і тут стрічаємо ся з чимсь, що відповідає тому щаблеви природи, який зовемо „чоловіком“.

Панцирникови, безпосередно по народженю виростає на тілї панцир, чоловік, в міру потреби творить собі штучні панцирі, чоловік підняв ся від прирослого орґану до знаряду самостійно зіставленого. Нова метода самостійного самотвореня орґанів, почала ся власне тут, великий крок вперід в загальному розвитку. Так само дієть ся з мистецтвом. Естетичний закон природи вибігає в людини також поза власну зовнїшну творчість, замісць краскових крилець, що виростають метеликови вже в лоні матери, втискає йому в руки кистку, різьбарське долото, перо і каже йому творити, так само як знаряди — Рафаелївські Мадонни, Мойсея Михайла Анґела і поезії Ґетого.

Відмінна тільки дорога, сила та сама. Пестійна сила природи — мистецтво — ділає тут. „Щось творить в мені“. Признавали часть навіть найбільші творці. „Щось“ а все-ж таки нічо чуже. То була природа в нас, споконвічна учителька, що находить ся так само в хрусталю як і в Мадонні Рафаеля.

на румунськім фронті мусять змінити ся на красше.

Можу вас запевнити Пане, що наші союзники, будуть провадити і зимою почату літню кампанію, підчас коли наш неприятель мусить приготовити ся на цілковиту руїну краю і людського матеріялу“.

Зміна румунського фронту.

ЛЮҐАНО. До „Corriere della Sera“ доносять з Парижа: Зміни в картині румунських боїв треба оправдати недостачами в задних полученях румунських військ. Понад те розтяжність фронту і нерівність терену утруднює доставу потрібних підмог на загрожені місця. Здаєть ся, що Фалькенгайм наступає знова з величезною нагальністю проти правого крила і не було би дива в тому, коли би Румуни були примушені кинути Орсову.

„Stampa“ пише: Вигляди говорять, що положенє на румунському фронті знова змінило ся. Втретє уже наступає ворог під Орсовою і в долині Шіль. Поза тим ворог одержав підмогу, в наслідок чого запевнив собі перевагу.

Мирові поголоски.

Дневник російських фінансістів „Биржевия Вѣдомости“ призадумуєть ся над тим, що замісць плянованої віддавна зимової російської офензиви в Петрограді чимраз частійше і завзятійше говорить ся про мир. Найцікавійше те, що цензура яка доси так завзято ницила всякі мирові поголоски, тепер заховуєть ся супроти них байдуже.

Росія підготовляє війну на 1917 р.

БЕРЛІН. „Nationalzeitung“ доносить з над російської границї: Російське міністерство війни почало роботу над підготовленєм воєнної кампанії на 1917 рік. Саме тепер переводить ся покликанє річника 1892 р. Половина того річника призначена на весняну офензиву 1917. Так само покликуєть ся 1899 р.

На основі особливого порозуміня з японським доставовим комітетом для піхотної і арматної амуніції і анґлійським амуніційним міністерством виєднано предвиджувані засоби амуніції на 1917 р.

Спростованє комунікату.

Бюро кореспонденційне доносить, що в комунікаті австро-угорського ґенерального штабу з 17. падолиста с. р. на початку, замісць „На схід в'д Предальського гостинця“ має бути „*На схід від...*“

Ворожий літак над Монаховом.

МОНАХІВ. Мівістер війни повідомляє, що вчера о 1. год. в полудне появив ся над містом ворожий літак і скинув 7 бомб, які одначе не вирядили шкоди. Жертв в людях також не було. Літак відлетів на захід.

Довга війна.

ЛЬОНДОН. Парляментарні справоздавці зазначують, що характеристичним для вчерашних нарад палати громад був погляд, що війна ще довго потриває.

З Греції.

АТЕНИ. Французький міністер Роке вручив грецькому міністрови війни меморіял з домаганєм антанту, між иньшими в справі користуваня ся грецькими зелїзницями, як запоруку прихильного успосібленя Греції.

Далї домагаєть ся меморіял відданя частини артилерії, видаленя осіб підозрілих о шпіонство в користь Німеччини та обсадженя союзниками невтральної области поміж новою а старою Грецією.

Російське звідомленє.

З 15. падолиста.

Західний фронт: Над Нараївкою наше військо в околиці горбків на схід від Липиці Долїшної перейшло до наступу і виперло ворога з наших ровів, які він обсадив по обох боках гостинця на південь від Славентина. Ми взяли бранців і здобули два скорострїли. Протинаступи ворога були безуспішні.

Румунський фронт: Семигородський фронт. На північ і на полуднє від долини Ойтус кинули ся Румуни до наступу і відперли ворога, при чому полонили декількох бранців і здобули 3 скорострїли. В долинах рік Теюлюї і Ію тривають далї завзяті наступи ворога.

Ворог дістав замітну підмогу свіжих німецьких військ. В кількох місцях вдало ся йому відперти румунські наступи.

В Добруджі нїчого нового.

Важне для виселенців.

З канцелярії правної поради Товариства „Просвіта“ і „Сїльський Господар“ у Львові подають до відома:

В справі виплати інвестиційних воєнних позичок і премій за засіви в частях краю обнятих знова ворожим наїздом держить ся Галицьке Воєнне Заведенє кредитове слїдуючих мір:

Премії на засіви виплачує заведенє без огляду на положенє маєтности отже також на случай занятя її ворогом, о скілько лише засївів справдї доконано і факт сей через властиве Староство зістане потвердженим.

Много наших рільників, яких в червни сего року постигла судьба виселенців, предложило ц. к. Староствам в означенім речинци, на приписаних формулярах, належито уосновані зголошеня о виплату премії за озимі засіви з 1915 р. і за сегорічні весняні засіви.

В дуже многих случаях не зістали їм сї премії досї виплачені. Повинні отже виселенці, не гаючися, внести прошенє до Галицького Воєнного Заведеня кредитового в Кракові о виплату залеглих премій.

В такім прошеню належить подати своє імя і назвиско, давне і теперішне місце перебуваня, ц. к. Староство, на руки якого внесено зголошенє, час внесеня його, скількість обсїяного поля, за яке належить ся премія.

Воєнні інвестиційні позички уділяє Галицьке Заведенє кредитове виключно на відбудову знищених війною господарств. З огляду на ту точну означену цїль не виплачує воно позичок в тих случаях, де осягненє сеї цїли є з гори виключене.

Відносить ся се в першій мірі до маєтностий, які знова зістали обняті ворожим наїздом або лежать в безпосереднім сусїдстві боєвої лінії.

Руководячись однак вимогами справедливости, звертає Заведенє особам, які по одержаню премії і доповненю всїх її услівий приступили до відбудови господарства, грошеву суму, яку вони дійсно на цїли відбудови вже видали. Сего звороту можуть домагатись лише ті, яким воєнна позичка зістала уділена, але ще невиплачена.

Високість виданої суми треба виказати рахунками потвердженими ц. к. Старостом.

Для прочих повітів східної Галичини виплачує Заведенє позички, згідно з одержаною інструкцією Міністерства скарбу лише тодї, коли є вони безумовно потрібні до переведеня найконечнїйших інвестицій в цїли дальшого веденя господарства або для забезпеки зібраних плодів, зглядно для охорони самої субстанції перед цїлковитим знищенєм.

Заходить се тодї, коли прим. господарські будинки спалено, нема анї де знарядів примістити анї рільних плодів переховати, або коли дах зістав ушкоджений, а через ненаправленє даху заходить небезпека, що цїлий дім уляже знищеню.

Продовженє військових реклямацій.

З Канцелярії правної поради Товариства „Просьвіта“ і „Сїльський воспадар“ у Львові подають до відома:

Міністерство війни на внесенє міністерства рільництва видало в справі продовженя військових реклямацій новий розпорядок з дня 7. падолиста 1916 р.

Відносить ся він до продовженя поза день 30. падолиста 1916 р. реклямацій тих осіб:

1) які зістали звільнені на основі окружного розп. мін. війни ч 119.562/ех 16. (На тій підставі реклямувались самостійні рільники, їх ріднї, їх помічники і доглядачі, лїсний персонал і безумовно для рільництва потрібні ковалї, штельмахи і млинарі);

2) які зістали звільнені центральними військовими урядами. Відносить ся се до реклямованих урядників і персоналю краєвих господарських товариств, рільничих стоваришень і спілок, молочарень і апровізаційних заведень.

Реклямації всїх тих осіб зістають продовжені на разї по день 31. грудня с. р. Жадних окремих прошень о продовженє вносити не потрібно.

Повітові полїтичні власти, себто староства, потверджують продовженє реклямацій на реклямаційних грамотах.

Реклямації тих звільнених на основі росп. ad 1) наведеного, яких присутність є безумовно конечна для переведеня рільних і лїсових робіт, можуть тимчасом бути продовжені аж по день 31. марта 1917 р.

До староства належить означенє осіб, які на дальше себто пова 31. грудня 1916 до 31. марта 1917 мають бути реклямовані. Робить ся воно на підставі свого одвічального узнаня.

З сього слїдує, що особи, які рефлектують на реклямацію поза 31. грудень, повинні внести або впрост або на руки своїх громадських урядів прошеня до староства, в яких вказували би, що їх полишенє при господарстві є конче потрібне.

Староства мають предложити до 20. грудня с. р. властивим повітовим доповняючим командам списи:

а) осіб, які до 31. марта 1917 мають бути реклямовані. Такі реклямовані позістають при своїм господарстві а староства потверджують їх дальше звільненє.

б) осіб, яких присутність при господарстві в часї зими є зайва, однак, які мають бути ужиті при весняній управі рільних і лїсних господарств.

Ті-ж особи мають 1. січня 1917 р. зголосити ся до військової служби, однакож з огляду на те, що на веснї можуть бути знов реклямовані, не можуть бути висилані до армії в полї.

Також особам, реклямованим центральними військовими урядами, може міністерство рільництва — на просьбу товариств, які їх реклямували — продовжити реклямації тимчасово по день 31. марта 1917 р.

Впрочім і до тих відносять ся постанови в горі наведені.

Що-до реклямацій поза день 31. марта 1917 р., то до сего часу наступить загальна їх ревізія. Близші постанови будуть пізнїйше оголошені.

ЛЯВАТР.

1741 — 1916.

15. падолиста сього року минуло 175 лїт з часу, як 1741 р. народив ся в Ціріху, основник *фізіоґномікі*, як науки, *Йоган Каспер Ляватр*, який виложив свої погляди в тій матерії в творі: „Фізіоґномічні фраґменти для поширеня знаня людий і людської любови“ (Липськ 1775—8 р.).

Твір сей здобув Ляватрови широку популярність і безлїч приклонників з найвисших лїтературних, наукових і артистичних кругів, поміж якими найшов ся і Ґете, який одначе згодом охолов.

Сонце заходить над моїм озером. Прекрасні, нові блески шле до мене лїд. Тут близше, шовкова зелень, там далї де ледяні перця перспективічно зсовують ся в площизу покриту інеєм — дійсно маґічний, рожевий блеск. В глибині співає німфа, звенить і протягаєть ся лїд.

В таку годину так легко находить ся лучник поміж науковими поглядами на природу, а естетикою, мистецтвом.

Вічна разпря, непогамована суперечність має напятнувати того, що хоче погодити ті дві царини і хоче відчувати їх як єдність в собі самому! От се опирі з великого міста, що лежить там за легкою хмаркою диму на обрію. Там виображують собі природу на зразок машини, яка випиває кров живучого а нїколи сама не оживає, неначе ті тїни Гомерівських підземель. Де виображують собі мистецтво, як далеку від світа золото-рожеву хмарку, далеку, можливо далеку від того страшного повітря, повного крови і оливи машин, Як щось, що бачимо, як проносить ся там за лїсами, озерами і небом, наче ясний метеор, в хвилю, коли немилосерна дійсність підкидує нас найвисше, на момент понад криші, тільки на те, аби ми розбили ся падучи о камінь.

Я не знаю тої природи, анї *того* мистецтва, вони для мене опирі а чи сї опирі сварять ся чи годять ся, менї однаково.

Моя природа згоджуєть ся з *моїм* мистецтвом,

(Кінець нарису. Слїдує „Слово від перекладчика“).

В тому творі пробував Ляватр уґрунтувати погляд, що характер людини можна вичитати із черт його профілю. Мимо насміхів над його методою богато жінок і мущин бачило в ньому свого дорадника і повірника, а його подорож була одним тріумфальним походом.

Будучи священиком, писав поезії майже на виключно біблійні і духовні теми, „був релігійним містиком, сильно пересиченим пієтизмом, а з його містичним ідеалізмом єднав ся здоровий світовий змисл, не виключаючи пустоти і еґоїзму“.

Зєднане тих елементів вчинило його для декого загадочною, таємною постатю, хоча був він тільки чоловіком духа, як богато творців.

Тії „таємности“ його індівідуальности треба приписати захоплене, з яким зустрів ся він у Гетого, який одначе небаром зрозумів, що помилив ся. Він почав не вистарчати ґеніяльному „ваймарському Олімпійцеви“. До тогож не притягало Гетого роздвоєнє в природі Ляватра між його духовим і змисловим світоглядом. Не обійшло ся тут і без покривдження дивного мрійника, який впрочім не мав для Гетого вякого слова крім одушевленя, коли він пише:

„Усе було духом і правдою, що говорив Гете зі мною. Геній без рівного собі, який блищить у всьому, за що він не візьме ся. Він міг би бути королем“.

За те Гете, що зразу висловив ся про нього як про „найкрасшого, найбільшого, наймудрійшого, найглибшого з усіх смертельних“, сказав про нього згодом, що „він обріхував себе і других“.

В самій річи на так строгий осуд Ляватр не заслугував.

Як письменник, він мало талановитий і не оріґінальний. В його біблійних творах бачимо вплив Кльопштока і других творців, хоча його „200 християнських пісень“ находить накладчиків ще й нині.

Великим одначе остане Ляватир в своїй методі фізіоґноміки, яка не була без впливу й на самого Гетого, як природника.

Смерть Ляватра була траґічна. 1799 року пробив його французький жовняр і з рани тієї він вмер.

Характеризуючи його каже А. Бравзевєтлер:

„Не ґеній, але ґеніяльна орґанізація, не загадочний, але всесторонний, не великий, але всеж таки надзвичайний муж, що пробував себе в богатых областях, не раз помилив ся, що, коли після Гетого й других обманював, робив се неупереджено, в добрій вірі“.

М. Г.

НОВИНКИ.

— **Відзначене Українця.** О. Андрій Гаврищак духовник при золочівськім полку краєвої оборони дістав відзнаку signum laudis за знаменито і повну пожертвовання службу перед ворогом.

— **До відома пана комісаря Ґрабовського.** Найновійші картки на товщ видрукував маґістрат тільки в польській мові,

[redacted]

— **Львівські урядники** небавом не будуть нарікати на брак товщу, бо будуть мусіли роздобути собі поросят та кормити їх як не в кухні то в пивниці, а то з тої причини, що доставлено їм (з „кріміналу“) на зиму бульбу перемішану на половину з землею, а до того таку дрібоньку, що і сцизориком не обібрав би без небезпеки покалічення пальців. Тож за великі гроші набуту бараболю мусять ужити на кормлене поросят, бо й так омасти і молока дасть Біг!

— **Президент Думи.** Як доносять з Петрограду президентом Думи вибрано знова Родзянка.

— **Вибух в Архангельську.** В наслідок вибуху шістьох пароходів з амуніцією в Архангельську згинуло 150 людий а 650 ранених.

— **Велика пожежа за янівською рогачкою.** В четвер в ночі вибухла за янівською рогачкою пожежа колишної порохівні тепер складу ріжного дранту. Дякуючи умілій праці пожарної сторожі і помочі бранців, пожежу зльокалізовано так, що вона не поширила ся на довколичні бараки. Згоріло богато бочок з оливою і мастигами до автомобілів. Шкода велика, на щастє одначе нема жертв в людях.

— **Жертва охрани.** В Москві доконала охрана соромного вчинку. Товпа погромщиків, що стоїть на услугах охрани убила нагаями старовірського епископа Михайла. Епископ вертав до дому, коли в одному з заулків напали на нього полїційні аґенти і побили зненавидженого їм епископа. Епископ пролежав до рана на улиці, найдено його безпритомного і відвезено до шпиталю де він помер.

— **В справі вибракуваних військових коний зі шпиталів** комунікує краєве товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові слідуюче:

Вибракувані військові коні не будуть на будуче як дотепер продавані через управи ц. і к. військових шпиталів в дорозі ліцитації, але будуть приділювані ц. і к. командам районовим в цїли відпродажи їх між рільників данного района.

Всї зголошеня, які вплинули до „Сільського Господаря“ о доставу вибракуваних військових коний, а дотепер незалагоджені, (товариство доставило до тепер вибракувані коні лише рільникам львівського повіта) відступив „Сільський Господар“ Краєвій Централї для господарської відбудови Галичини, яка по думці поручення ц. к. намісництва розішле їх до дотичних ц. і к. команд районових до евентуального узглядненя.

Повідомляючи про се інтересованих, зазначує ся, що в будучині просьби о доставу вибракуваних коний військових до рільничих робіт зглядно просьби о закупно їх через потребуючих господарів вносити належить безпосередно до дотичних ц. і к. районових команд.

Просьби такі належить вносити збірно від кружків зглядно філій краєвого товариства господарського „Сільський Господар“, предкладаючи головному товариству у Львові їх відписи в цїли евіденциї і евентуального попертя у дотичних властий.

— **З причини холери дробу і помору курий** всякий вивіз з Галичини курий, гусий, качок і пантарок в стані живім або битих зістав здержаний, по думці приписів закона о заразливих хоробах звірят.

— **В справі денатурованого цукру для пчіл** повідомляє краєве товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові загал пасічників, що всї подання о цукор, які наспіли безпосередно до Товариства, переслані зістали до краєвої централї для господарської відбудови Галичини.

Письмом з дня 10. падолиста б. р. ч. 5063/II. повідомила Централя відбудови, що подання ті відступила ц. к. Товариству рільничому в Кракові, яке полагодить висилку цукру.

Розсилка цукру денатурованого для пчіл вже розпочала ся. Ціна його льоко Краків без мішка виносить за 1 кільоґрам 50 сотиків.

Пасічники, які потребують цукру на прогодоване пчіл (з весною), зволять негайно внести подання о цукор до ц. к. товариства рільничого в Кракові, площа Щепанська ч. 8., надсилаючи відписи до „Сільського Господаря“, Львів, вул. Зіморовича 20.

В цїли удогіднення маніпуляції найлучше висилати збірні замовлення від кружків зглядно філій нашого товариства.

ЖЕРТВИ.

Виказ доходів і жертв на „Зелїзного Лицаря“ Львова. Від дня 20. вересня до 8. падолиста 1916: Дохід за час від 20. до 30. вересня К 71·50, від 1. до 31. жовтня К 129·—, від 1. до 8 падолиста К 15·—. Стоваришенє майстрів кравецьких у Львові К 50·00, решту належитости за телеґраму К 1·44, дохід з надзвичайного видання за час від 15. вересня до 26. жовтня К 559·65, арест польовий, сконфіскованi гроші К 430·—, жертва Староства в Яслі К 16·00, Старосто в Раві руській К 10·00, Староство в Кросні К 18·40, за відзнаки „Зелізного лицаря“ К 35·91, дохід з 1730 вступів по 20 с. для шкільної молодіжи К 347·80, за відзнаки „Зелізного Лицаря“ Староство в Любачеві К 20·—, Староство в Самборі К 20·—, Староство в Ліску К 21·—, за відзнаки для учеників К 1·20, за 60 відзнак проданих через поручника Райтнера К 60·—, за відзнаки Староство в Хренові К 20·—, фабрикант Едвард Гельвіг у Львові К. 50·—, дохід з 9 концертів в каварні „Варшава“ К 952·77, Палель Шмуцер зі Сокаля К 50·—, Майстер лякерничий Иосиф Пруханіцкий у Львові К 50·—, Барбара Гайстленер К 200·—, Бронислав Яновскі К 6·—, Кухарська К 6·—, Др. Папец К 10·—, дохід Кіна „Червоного Хреста“ К 4000·—. Фонд „Зелізного Лицаря“ разом за минувший час К 139.216·04

ОПОВІСТКИ.

Неділя дня 19. падолиста 1916.

Нині: 19. падолиста гр.-кат. Павла, римо-кат. Ельзабети.

Завтра: 20. падолиста гр.-кат. Лазаря, римо-кат. Фелікса.

Послїдні вісти.

Заперечене поголосок про окремий мир з Росією.

ПЕТРОГРАД. Міністер заграничних справ вирядив до російських представників в державах антанту телеґраму того змісту, що російське правительство не може не звернути уваги на поголоски, які завзято повторюють ся в пресі певних країв про буцімто таємні переговори поміж Німеччиною а Росією, які мають бути безустанно ведені в цїли довершення підписаня окремого мира. Царське правительство привязує вагу до заяви в рішучий спосіб, що ті безосновні поголоски можуть тільки ити на руку ворожих країв. Росія ненарушимо удержить звязь зі союзниками, далека від думки окремого мира і побороватиме спільного ворога в нічому не уступаючи аж до моменту наконечної побіди. Ніяки викрути ворога не зможуть змінити непохитного рішення Росії.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 18 падолиста 1916.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

Німецькі і австро-угорські війська поступають постійно на перід по обох боках Шилю, помимо найзавзятійшого опору ворога. Також на схід від ріки Алюти здобуто терен. На північний схід від Камполюнґу не вдали ся завзяті ворожі наступи.

На семигородському фронті, в наслідок снігів і морозу, боєва діяльність ослабла.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На Волині місцями живійша арматна боротьба.

На італїйськім і півд.-східнім фронті.

Не було зміни.

Заступник шефа Ґенерального штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Рупрехта:

Анґлійська артилерія звернула свою діяльність проти наших становищ по обох берегах Анкр. Після огневого підготовання йшли Французи до сильних наступів на Селізель і південні лучні лінії; їх наступи зломили ся в нашому огни.

Фронт пруського наслідника престола:

На північному фронті від Вердену і в поодиноких відтинках Воґезів часами оживлена діяльність армат.

На балканськім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка Макензена:

На лівому крилі німецько-болгарсько-турецької армії в Добруджі прийшло вчера до арматних боїв.

Фронт македонський:

Французькі наступи в долині на південь від Монастира і проти фронту поморанського полку ч. 43 на сніжистих склонах Черан, криваво відперто. День в день на південь від височини Чебель дня 15. с. м. здобули Серби один з верхів.

Німецькі війська під проводом ґенерала фон Бельова взяли становище приступом назад. Цісар пошанував хороброго ґенерала іменованем на шефа куріня стрільців.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Всїх наук лікарських

Д-р Сильвестер Дрималик

ординуючий лікар „Народної лічниці" і Захисту для воєнних сиріт у Львові.

Мешкає при улици Сикстуській ч. 50. партер.

Хорих приймає щоденно від 10—12 перед пол. і від 3—5 по полудни.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби в кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Адвокат краєвий

Др. Степан Баран

Львів, Ринок 10. I. поверх, (вхід з ґалєрії).

Полагоджує справи цивільні і карні, справи причинкові, військові, вносить представленя до повітових комісий причинкових і жалоби до ц. к. адміністраційного трибуналу у Відни.

Адвокат

Др. Ізидор Голубович

перенїс канцелярію з Тернополя і веде її

у Львові, ул. Руська ч. 3. I. пов.

Оголошеня.

Шукаю за своїм дяком евак. із Болшовець коло Галича Александром Величко, аби обіймив посаду дяка у мене і прошу подати мені адресу до него. о. Теофіль Костинин завідатель в Грімні (Rumno) п. Комарно к. Львова. 1—3

Панночка - Українка в крайній нужді, має покінчену укр. торговельну школу, просить укр. суспільність о якенебудь занятє бюрове для удержаня свого житя! Зголошеня в Редакції під адр. Шкв.

Хто знає, де перебуває о. Іван Калиньский, парох з Острої коло Ніжнева, зволить повідомити ласкаво Зиновію Гарасевич у Вереви п. Николаїв н. Днїстром. 2—3

Найновійше і найдешевше

видане

Творів Тараса Шевченка

в двох томах (I. том, стор. 552. II. том, стор. 544) можна набути в Канцелярії Товариства „Просвіта", Львів, ринок 10. Кождий том коштує 2 кор. 50 сот. в красній оправі або 2 кор. в оправі звичайній. На почтову рекомендовану пересилку треба долучити 55 сот. По одержаню гроший з гори висилає ся на кожду подану адресу, також полевою почтою (Feldpost).

Краєвий Союз господарсько-торговельних Спілок, у Львові, вул. Зіморовича ч. 20. закуповує солому і сїно в більшій скількости льоко село. Просить ся о оферти враз з пробками і заподанє скількости сїна. Філії і Кружки „Сільського Господаря" просить ся заподати збірні оферти. 2—2

Опаски на пропуклини пупця, живота і пахвини. Опаски черевні для пань. Цінники даром. М. Л. Поллячек, Самбір 25. 6—6

АРТИСТИЧНЕ

ЗАВЕДЕНЄ РИТІВНИЧЕ

найдешевша фабрика кавчукових стампіль

Д. ВАЙСА

у Львові вул. Сикстуська ч. 13.

виконує гарно всї ритівничі роботи з металю, литі і прасовані.

Таблиці і шильди литі в ріжних металях, адреси до машин і на двері, надгробні таблиці, назви вулиць і числа на доми.

Всї замовленя виконуєть ся в якнайкоротшім часї.

В руках кождого Громадянина

що думає о будуччині,

повинні найти ся отсї необхідні в теперішній час видання „Технїчної Комісії" при Товар. „Сільський Господар".

1. Відбудова знищених сїл, ч. I. Ціна 50 сот., з почтовою пересилкою 58 сот.
2. Відбудова знищених сіл, ч. II. „Українська Загорода". Проєкти хат і будинків господарських. Ціна 3 К, з почт. пересил. 3·66 К.
3. Відбудова знищених сїл, ч. III. „Українська Загорода". Проєкти приходств і читалень. Ціна 3 К з почтовою пересилкою 3·66 К. Всї три части коштують з почт. перес. 7·20 К.

Кождий Парохіяльний і Громадський Уряд, кожда наша орґанізація (Філія, Кружок, Читальня) повинні прийти в посїданє сих вартних видань.

Замовляти на адресу:

Технїчна Комісія,

у Львові, ул. Зїморовича ч. 20.

Спішіть ласк. замовити малі календарці!

Часове звільненє і урльопованє від війська.

на 1917 рік

Інформаційний для родин. Богато інформацій військових. Права родин покликаних до війська, пашпорти, комітети і т. и. Ціна 30 сот.

Жовнярський. Права У. С. С. і жовнїуів. Жарти, Співанки, Записки і и. Ціна 20 сот.

Шкільний для молодїжи всїх шкіл. Студенц. запис. інформац, і и. Ціна 20 сот.

У всїх календарцях нові тарифи почтові, стемплеві, міри і ваги гроші і т. и.

на 1917 рік

Додаток: На кождих 10 шт. додаток 2 шт., на 100 шт. дод. 25 шт., на 500 — додат. 150 шт. **Висилка за готівку або в марках з гори.** На пересилку просить ся залучити відповідну квоту. Наклад невеликий.

А. Березовський, Львів, Карпінського 19. 4—6

VIII. Звичайні

Загальні збори

Міщанського - ремісничо - промислового

Союза Кредитового

Стоваришеня зарестрованого з обмеженою порукою у Львові відбудуть ся в неділю, дня 17. грудня 1916 о год. 11 перед полуднем в власнім льокали при ул. Руській ч. 3. I. п. з отсим порядком нарад:

1) Відчитанє протоколу з послїдних Загальних Зборів.
2) Звіт Дирекції за адміністраційні роки 1914 і 1915.
3) Звіт Контрольної Комісії з внесенєм о уділенє абсолюторії.
4) Розділ чистих зисків.
5) Вибір шістьох членів Ради Надзираючої і двох заступників § 23. статута.
6) Внески і запити членів.

В. Нагірний, предсїдатель — М. Стефанівський, секретар

:: :: Календарець на 1917 р. :: :: „РУСАЛКА"

Купуйте і замовляйте!

Календарець „РУСАЛКА"

:: **Ціна: штука 30 сот. (почт. 35 сот.)** ::

10	штук з почт. оплатою	К 3·—
25	„ „ „	„ 7·20
50	„ „ „	„ 13.50
100	„ „ „	„ 25·00

Від 25—100 шт. поручено (рекомандовано)

Печатаєть ся відривний денний :: :: календар на 1917 р. :: ::

Замовленя приймає:

А. ОКПИШ, Львів, Ринок число 36.

:: :: За готівку з гори, бо за побранєм почта не приймає. :: ::

ПОРТРЕТИ

Франко		**Мазепа**
Мазепа	**по 50 сот.**	**Шептицький**
Шептицький		**Франко**

Всї три портрети однакового формату. Замовляти можна найменше по 5 примірників. На звичайне порто належить зложити 30 сот., на рекомендоване 55 сот.

Замовленя і гроші висилати на адресу: Канцелярія Товар. „Просвіта" у Львові, Ринок ч. 10.

Не минайте а перечитайте!

Чи варто за невеликі гроші в тих тяжких часах розвеселити ся?

Певно кождий скаже, що варто.

За I К. 80 сот. можна 900 рази засміяти ся!

Саме тепер вийшла обємиста книжка (девять аркушів друку), котра містить в собі

900 словами девятьсот

Дотепів, вигадок і жартів.

Хто хоче розвеселити ся, а таких в теперішнім часї буде певно богато, нехай чимскорше спровадить собі сю книжку, бо задля великої дорожні і браку паперу наклад зглядно невеликий. Сю справді на часї книжку видало Товариство „Просвіта". Канцелярія Товариства у Львові (Ринок ч. 10) висилає єї безпроволочно тому, хто пришле переказом на саму книжку 1 К 80 с. (Члени „Просвіти", що заплатили вкладку, платять тілько 1 кор. 30 сот.), а на рекомендовану пересилку 35 сот.

Оправлений в полотно примірник коштує без почтової пересилки о 50 сот. більше.

Радимо спішити ся!

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово".

Видає і відвічає за ред.: Д-р Свідір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.